

Handledningen – en gemensam bro mellan teori och praktik

Helena Kullenberg, biträdande lektor

Sophiahemmet Högskola

Abstract

I verksamhetsförlagd utbildning rör sig sjuksköterskestudenter kontinuerligt mellan akademins teorier och den kliniska vardagens komplexitet. Handledningen utgör den centrala plats där dessa två världar möts, och kan förstås som en bro mellan teori och praktik. Syftet med denna magisteruppsats i högskolepedagogik var att utforska handledning av sjuksköterskestudenter i den psykiatriska vården.

Presentationens empiriska grund är en enkätstudie där kliniskt verksamma sjuksköterskor i psykiatrisk vård har skattat sina handledarbeteenden samt beskrivit strategier för att stödja studenters förenande av teori och praktik. Analysen genomfördes med stöd i Benners teori om utveckling från novis till expert samt Lave och Wengers teori om situerat lärande. Genom dessa teorier kan lärande förstås som både en individuell och social process i den kliniska kontexten.

Resultaten visar att handledare skattar sig högt när det gäller att skapa en trygg lärandemiljö, fungera som rollmodeller och arbeta coachande – faktorer som möjliggör studenters deltagande i klinisk praktik, men beteenden som syftar till att stödja studenter i att artikulera och utforska sin teoretiska kunskap skattas lägre. Däremot framträder reflektion och sokratiska frågor som centrala strategier i handledarnas egna beskrivningar, samtidigt som de beskriver tydliga organisatoriska hinder för att utföra handling på det sätt som sjuksköterskorna önskar.

I presentationen diskuteras denna spänning och vad den innebär för handledningens roll som bro mellan teori och praktik. Särskilt belyses vilka faktorer som kan påverka hur handledare har möjlighet att utföra sitt uppdrag och vilken roll högskolan kan spela i att förbättra denna viktiga del av sjuksköterskeutbildningen.